У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 183. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 2-го ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1971 No. 183. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

П'ятниця, 1 жовтня 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН ЗАЯВИВ у Білому Домі, що сучасні економічні заходи Уряду — необхідні для зміцнення країни. Президент виступив проти „ізоляційних тенденцій", які наростають у ЗСА, і сказав, що „ослаблені Стейти будуть, без сумніву ізольовані", а „сильні З'єднані Стейти будуть продовжувати відігравати свою ролю с світі". Президент говорив на прийнятті, влаштованому в Білому Домі для фінансових міністрів з кількох країн і президентів великих банків — учасників конференції Міжнародного Монетарного Фонду. Він висловив переконання, що сучасні монетарні проблеми й ускладнення будуть врешті-решт розв'язані корисно для всього західнього світу.

ХОЧА ФЕДЕРАЛЬНИЙ СТАНДАРТ БЕЗПЕКИ для автомобілів вимагав би вже в цьому році обладнання нових автомобілів автоматичними „повітряними подушками", продукцію їх відкладено до 1974 року. Замість тих „повітряних подушок", що під час зудару негайно розкриваються й охороняють людей в авті, автомобілева індустрія дістала дозвіл продукувати авта з обов'язковими „поясами безпеки" — „сейфті белтс". „Повітряні подушки" ще перебувають в стадії випробування.

У МЕХІКО НЕВІДОМІ ЗЛОЧИНЦІ ВИКРАЛИ директора мехіканських аеропортів Хуліо Альмаду. Злочинці повідомили, що вони за його окуп бажають дістати 240 тисяч долярів. Альмада належить до дуже багатих людей у Мехіко, а уряд заявив, що поліція не буде перешкоджати у виплаті викупу.

У НЮ ЙОРКУ ВИКРИЛАСЬ ЩЕ ОДНА ЗЛОЧИННА АФЕРА в ділянці програми „Медикейд". Виявилось, що в рямках тієї програми нібито перевозили тисячі хворих з дому до лікарні й назад і на те видавали великі суми, а насправді — підставляли прізвища давно померлих, або взагалі не існуючих людей. На таке транспортування призначено річно три мільйони долярів. Розпочалося слідство.

НА ПІДСТАВІ ОПИТУВАЛЬНОЇ АНКЕТИ Інституту Геллупа виявилось, що більшість католиків у ЗСА є за тим, щоб запровадити контролю народжень дітей. За контролю народжень висловились 58 відсотків з усіх опитуваних, проти — 31%, а 11 відсотків ще не виробили в цьому питанні власної думки. Було поставлене питання: „Чи може віруючий католик знехтувати забороною Папи про штучну контролю народин?"

КОЛИШНЮ НАЦИСТКУ ГЕРМІНУ БРАУНШТАЙГЕР, яка вийшла заміж за американця і в 1959 році поселилась у ЗСА, позбавлено прав громадянства за те, що вона приховала перед властями факт дворічної служби у фашистівському кацеті. Браунштайгер приховала й те, що її судили за співпрацю з гітлерівцями. Тепер їй загрожує депортація в Австрію.

У ДЕНВЕРІ, КОЛОРАДО, ВІДБУЛАСЯ зустріч представників дев'яти протестантських юрисдикцій, які спільно обєднують до 25 мільйонів вірних - протестантів. Під час зустрічі обговорювалось питання про можливість злиття тих розрізнених юрисдикцій в одну. В кінці зустрічі було повідомлено, що в тому напрямку працюватимуть різні комісії й будуть відбуватися дальші переговори.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВІЛЛІЯМ РОДЖЕРС ПРОДОВЖУЄ свої посередницькі заходи, щоб завести мир на Близькому Сході. Він довго конферував з єгипетським міністром закордонних справ Махмудом Рідом, признавши йому рацію, що порозуміння з Ізраїлем щодо Суецького каналу мусить стояти у тісному зв'язку з загальним ізраїльсько - арабським замиренням. На понеділок 4 жовтня призначена нарада Вілліяма Роджерса з ізраїльським міністром закордонних справ Аббою Ебаном.

В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ПРОМОВЛЯЛИ у тамошній теперішній генеральний дебаті міністри закордонних справ Британії Алек Дуглас Гюм і Франції — Моріс Шуман. Гюм, який їздив до Каїро, перестерігав, що може вибухнути нова, трагічна у своїх наслідках, ізраїльсько-арабська війна, а Шуман поручав скріпити повагу Об'єднаних Націй, щоб вони грали активнішу ролю у світі.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" РАПТОМ ЗАКИНУЛА британським туристам, бизнесменам, журналістам і науковцям, які приїздять до СССР, що вони займаються шпигунською роботою. Та стаття „Правди" з виразною погрозою, що Москва буде шиканувати й переслідувати британських громадян, які в будь - якому характері прибувають до СССР. Британська амбасада у Москві перестерегла всіх 450 британців, які тепер перебувають на території СССР, щоб вони поводились обережно і не давали себе провокувати.

ЯПОНСЬКУ КОРОЛІВСЬКУ ПАРУ ВІТАЛИ у Копенгагені в Данії король Фредерік IX і королева Інгрід, але тому, що ці відвідини Гірогіто й його дружини Нагако були приватними, то в Данії не було ніяких парад. Зате у Брюсселі, куди японський монарх і його дружина прибули з офіційними відвідинами, бельгійський король, Бодуен і його дружина Фабіоля головували на різних парадних імпрезах, між якими був також показ на зразок середньовічних турнірів.

КАРДИНАЛ МІНДСЕНТІ ОБІЦЯВ Папі Павлові VI, що за його життя не будуть опубліковані його спомини, що їх написав про свої в'язничі переживання під комуністичним режимом Мадярщини та не буде старатися вернутися на Мадярщину — пишуть газети. Кардинал Йосиф Міндсенті, який переїхав до Риму після 7-ми років в'язниці і 15-ти років, що їх перевів в американській амбасаді в Будапешті, не житиме у Римі, а замешкає у Відні.

В ЕСПАНІЇ ВІДБУЛИСЯ вибори одної п'ятої частини парляменту, „кортезів", себто 104-ох послів, за що змагалися 230 кандидатів. Тому, що більшість кандидатів були все одно люди на державних посадах то еспанські виборці були байдужі до тих „виборів" байдуже і їх участь у виборах була понижено управнених.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НАКАЗАВ стріляти й убивати демонстрантів, які перевертають і підпалюють автомобілі на вулицях. Президент Нгуєн Ван Тіє веде активну кампанію за свою кандидатуру у президентських виборах, що відбудуться в найближчу неділю, дармащо в тих виборах він є одиноким кандидатом. Підпорядкований йому адміністраційно - поліційний апарат напевно подбає, щоб він „виграв".

СССР і ЗСА підписали два договори проти вибуху випадкової війни

Вашингтон. — В американському Державному департаменті відбулася 30-го вересня ц. р. церемонія підписання двох коротких американсько-совєтських договорів. Один з них зобов'язує договірні сторони негайно повідомити другу сторону про випадковий атомовий вибух чи випадкове вистрілення атомової ракети, — другий договір говорить про модернізацію „гарячого проводу", існуючого між Вашінгтоном і Москвою від 1963 року. Цей новий провід йшов би не каблями, а при використанні комунікаційного сателіта, ото ж виключав би технічну хибу та можливість переохлення третьою стороною. Державний секретар Вілліям Роджерс прославляв ці договори, дармащо вони мають тільки сутоформальний характер і не стосуються суті розозброєння. Він висловив надію, що переговори про обмеження атомової зброї, які відновляться 1 блистопада ц. р. у Відні, доведуть до успіху, обмеживши існуючу стратегічну атомову зброю. Обидва договори підписали з совєтського боку міністер закордонних справ Андрей Громико, з американського — державний секретар Вілліям Роджерс. Тому актові приглядались кількасот чужинецьких дипломатів і журналістів.

ЗСА запропонували плян скасування 10-відсоткового додаткового податку від імпортованих товарів

Вашингтон. — Під час продовжуваних тут нарад Міжнародного Монетарного Фонду, в яких беруть участь представники багатьох держав світу, репрезентанти ЗСА виступили з офертою скасувати встановлений розпорядком президента Ніксона в рамках його нової економічної програми 10-відсотковий понадподаток для більшости імпортованих до ЗСА товарів із інших держав. Мали б відкликати ЗСА цей додатковий податок в тому випадку, якщоб провідні країни світу погодилися на свободу плинкість чи на вирівнювання їхніх валют у відношенні до американського доляра і якщоб вони в найближчих тижнях скасували встановлені ними митні бар'єри проти американського експорту. Виступив із таким пляном секретар скарбниці Джон Б. Конналі, заявлюючи, що таким способом можна буде успішніше повирівнювати валюти окремих держав у відношенні до американського доляра. Водночас із цим Конналі заперечив потребу чи й корисність пропонованої деким із учасників зібрання Міжнародного Монетарного Фонду девальвації американського доляра з допомогою підвищення ціни на золото. Конналі заявив, що зміна в ціні золота не має економічного значення і може бути ретрогресивним кроком в сучасній нам намаганнях елімінувати золото в будь-якій із монетарних систем. В середу цього тижня на чужоземних біржах важливіші закордонні валюти нотувалися в долярах: британський фунт стерлінґів — 2.4845 дол., канадійський долар — 0.9905, німецька марка — 0.3019, японський єн — 0.00300, голляндський гульден — 0.2976, французький франк — 0.1850, швайцарський франк — 0.2527.

Сенат схвалив плян про реченець виведення американських військ з Індокитаю

Вашингтон. — Підтверджуючи свою давнішу позицію в справі встановлення реченця для закінчення війни у В'єтнамі Сенат ЗСА схвалив у четвер 30 вересня запропонований сенатором Менсфілдом додаток до резолюції про повне виведення американських збройних сил з Індокитаю найдалі до шести місяців під умовою, що північно- і південно-в'єтнамські комуністи звільнять усіх американських військовополонених. Прийнято запропонований сен. Менсфілдом додаток 57 голосами проти 38. Подібний додаток був пропонований до дебатованого в червні цього року закону про продовження покликування до військової служби з тим, що тоді встановлювали 9-місячний реченець для виведення військ. Цей додаток був змінений тоді ж сенатською-палатною конференцією в тому напрямку, що про реченець виведення мас рішити Президент і що він буде залежати тільки від звільнення військовополонених.

З доручення губернатора Рокефеллера створено комісію для проведення слідства в справі подій в Аттиці

Ню Йорк. — П'ятеро американських суддів, в тому числі також головний суддя Апеляційного Суду Стенлі Г. Фулд, покликали до дії дев'ятиособову комісію для проведення повного і всестороннього слідства в справі бунту в'язнів у виправній в'язниці в Аттиці і всіх подій зв'язаних із цим бунтом, в наслідку якого згинуло десять осіб з-поміж в'язничної сторожі й персоналу і тридцять і два в'язні. Створено цю комісію з доручення губернатора Нюйоркського стейту Нелсона Рокефеллера і провідників обох партій у стейтовій леґіслятурі. Комісію очолюватиме Роберт Б. МекКей, декан Правничої Школи в Нюйоркському університеті і між іншими членами комісії є примокатолицький священик із Олбані Едвін Бредерік, президент Товариства приятелів Порто Ріко пані Амалія Герреро, директор реґабілітаційного центру для лікування наркоманів і сам колишній наркоман і в'язень Амос Генікс, заступник директора Єйльскої Школи праваБирк Маршалл, колишній правний дорадник Крайової Асоціяції для сприяння кольоровому населенню Робєрт Л. Картер і 31-літній студент права у стейтовому університеті в Олбані Віллємс Віллбенкс. Для фінансування діяльности цієї комісії призначено 200 000 долярів із надзвичайних фондів стейтової скарбниці.

ВІДНОВЛЕНО РАДІОПРОГРАМУ

Чикаго.—Після одномісячної перерви, через спортовий сезон, відновлюється 3 7-го жовтня радіопрограма парафії св. Володимира й Ольги в Чикаго, під назвою „Недільні дзвони". Цю релігійну радіопрограму можна слухати кожного четверга від 9 до 10 вечора, з радіостанції ВЕАВ на хвилях ФМ 105.

Папа відкрив 3-ій Синод Єпископів Богослужбою у Сикстинській каплиці

Рим. — Папа Павло VI розпочав в четвер 30 вересня ц. р. Третій Синод Єпископів у Сикстинській каплиці Понтифікальною Богослужбою, яка тривала 80 хвилин. Найближчим асистентом Папи був мадярський кардинал Йосиф Міндсенті, який два дні перед тим переїхав до Риму з Будапешту, де він перевів 15 років в будинку американської амбасади. Напередодні відкриття Синоду мадярський комуністичний уряд проголосив „амнестію" для кардинала Міндсенті, якій ще в 1949 році був засуджений на досмертну в'язницю за „змову проти держави" і „валютові обманства". У своїй короткій промові Папа прославляв кардинала Міндсенті за його вірність Христовій вірі і Церкві. У своїй промові Папа перестерігав Синод проти діяння під „зовнішніми впливами" і тавривав критиків, голоси яких „ледве чи сумісні з навчанням віри". У Синоді беруть участь 212 духовників з правом голосу і певне число дорадників без права участи в голосуваннях. Папа призначив теж дві монахині на членів Синоду з дорадчим голосом. Група ліберальних членів Синоду зорганізувалась, заявивши пресі, що вони мають контакт з духовниками і мирянами з яких 40 країн. Проблема целібату буде головною темою нарад Синоду.

Втікач з торговельної місії СССР в Лондоні видав листу шпигунів

Лондон. — Британський уряд виявив, що тим, який передав британським властям листу совєтських „дипломатів" — шпигунів у Британії та виявив детальні пляни саботажу проти різних військових об'єктів, між ними проти перехоплюючої совєтські сигнали і ракети радарної стації, був — за своїм офіційним становищем — службовик совєтської торговельної місії в Лондоні, 34-річний Олег Ліялін, 30 серпня ц. р. в лондонському щоденнику „Дейлі Експресс" була у кількох рядках вістка про арештування совєтського службовика Олега Ліяліна за керування автом у п'яному стані та про звільнення його за кавцією 120 дол., при чому розправу в цій справі ніби визначено на 30 вересня ц. р. Олег Ліялін не явився до суду і не відомо, чи ціла та подія не була британськими властями видумана і передана пресі для тимчасового засекречення втечі Ліяліна як одного з важливих совєтських шпигунів. З британського боку заявлено, що виселення 90-ох совєтських „дипломатів" і заборона повороту до Британії 15-ом дальшим, прийшло після невдачі всіх дипломатичних заходів, щоб Москва прикоротила свою шпигунську акцію. Британські керівні чинники заперечують, наче б вони порвали що справу з європейською конференцією безпеки. Тільки тоді, коли Совєти застосували б масові репресії проти британських громадян в СССР — це було б доказом, що вони хотіли б мати надалі вільну руку у веденні своєї масової шпигунської дії і це перечило б вартості конференції безпеки.

Ізраїль наполягає на безпосередні мирові переговори з Єгиптом

Об'єднані Нації. — Ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан виголосив у четвер 30 вересня ц. р. велику промову на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, при чому заявив готовість негайно стрінутися з єгипетським міністром закордонних справ Махмудом Рідом для переговорів-проблеми ізраїльсько-арабського замирення. Ебан заявив, що він може перебороювати або в площині проєкту на відкриття Суецького каналу, в котрій-то справі посередничить американський державний секретар Вілліям Роджерс, або під авспіціями делегата Об'єднаних Націй для справи близько-східнього замирення, Гуннара Ярринґа. Абба Ебан заперечив, наче б евентуальне відтягнення ізраїльських військ на Синайському півострові, щоб уможливити відкриття Суецького каналу було „остаточне", як цього бояться араби. Він заявив теж, що Ізраїлеві не залежить на правних формулах а на практичному розв'язанні проблеми такого замирення, яке ґарантувало б Ізраїлеві безпеку. Але він відкинув сугестію, що Ізраїль повинен задовольнитися ґарантіями його безпеки, що її на словах дадуть Об'єднані Нації чи чотири великодержави. — З негайних коментарів різних видатних арабських делегатів виходить, що заклик ізраїльського міністра не матиме успіху. Єгипет завжди відкидав безпосередні переговори з Ізраїлем та вимагав, що Ізраїль повинен звільнити всі окуповані ним арабські землі.

Підгорний відлетів до Ганою на чолі великої делеґації

Москва. — Голова президії Верховного Совєту СССР М. Підгорний відлетів на чолі великої економічної і військової делеґації до Північного В'єтнаму. Припускають, що такі відвідини, небаром після подібних комуно китайських, вказують на бажання Москви зменшити в Ганої комунокитайські впливи й побільшити свої власні. Совєтська-партійно-урядова делеґація в дорозі до Ганою на короткий час зупиниться в Індії і в Бірмі. Відколи совєтський „прем'єр" А. Косигін відвідував Ганой в 1969 році, з нагоди похоронів провідника північного В'єтнаму комуніста Го-чі Міня, це найбільші й найважливіші совєтські відвідини Північного В'єтнаму. Перед тим у Ганої побувала делеґація червоного Китаю. В дипломатичних колах вважають, що сучасна совєтська візита мас на меті заляканити Ганой можливим порозумінням між ЗСА і комуністичним Китаєм та зменшити китайські впливи на всьому індокитайському просторі. Щоб збільшити свої впливи, СССР пообіцяв збільшити економічну і мілітарну допомогу Північному В'єтнамові. Газета Совєтської Армії „Красная Звезда" повідомляє, що від 1955 року СССР допоміг Північному В'єтнамові збудувати 150 індустрійних і сільсько-господарських центрів, а 45 ще будуються. Яких 10.000 в'єтнамців навчаються тепер у високих совєтських школах. Голова Верховного Совєту СССР, за походженням українець, Микола Підгорний — це висуванець Нікіти Хрущова. Він спершу працював інженером в цукровій промисловості, потім займав високі партійні пости в Україні, з 1953 року був секретарем КПУ, в 1963 р. — покликаний до Москви — став одним із секретарів ЦК комуністичної партії, а з грудня 1965 р. — головою президії Верховного Совєту СССР.

Домагаються зрівняння в правах усіх мов і культур у Канаді

Оттава.—З нагоди 80-ліття поселення українців у Канаді, в Оттаві, з ініціятиви місцевого Відділу Комітету Українців Канади й при співпраці відділів КУК Сходу Канади, відбулась „Унапрямлюча Конференція". Як інформовано раніше, вона відбулася під кличем „За збереження і розвиток української культури в Канаді". Учасники Конференції схвалили 61 резолюцію, що будуть представлені в жовтні в Вінніпезі, на 10-му Конгресі Українців Канади, і що будуть передані в англомовному перекладі спонзорованому федеральним урядом „Конґресові Спадщини" на розгляд під час засідань цієї осени в Торонті. Головніші з точок резолюцій містять вимогу до федерального уряду Канади визнати й зрівняти в правах всі національні мови, яким уряд повинен забезпечити існування й вільний розвиток в Канаді: створити в усіх провінціях-областях країни міністерства культури, для уможливлення розвитку різнородних культур у вільній Канаді; віддзеркалювати на поштових значках-марках багатонаціональний склад населення Канади; уможливити в державних школах вивчення тих мов, якими молодь більшість населення того району. Висунено також вимогу до канадійського радіо СБС передавати програми не лише англійською та французькою урядовими мовами, а й.мовами інших етнічно-культурних спільнот.

Секретарі Тройської Округи УНСоюзу розділились працею

Вотервлит, Н.Й. — В неділю 26 вересня ц.р. відбулися тут окружні організаційні збори Тройської Округи Відділів УНСоюзу. Наради, що відбулися в залі Українсько-Американського Горожанського Клюбу, відкрив і ними проводив голова округи Павло Шевчук в приявності 28 представників Відділів з Амстердаму, Коговз, Трой та Вотервлит. Після короткого перегляду праці Відділів Округи п. П. Шевчук попросив до слова головного радного УНСоюзу п. Володимира Запаранюка. „Ми зійшлися, щоб обговорити і спинити упадок членів та вдержати Відділи бодай на рівні попередніх років" — говорив В. Запаранюк. Подаючи практичні, сперті на власному досвіді, поради, він звернув увагу секретарям Відділів, щоб обов'язково включалися в активне громадське, церковне і, зокрема, молодече життя та тим здобували симпатиків, а заразом членів для УНСоюзу. Організаційний плян не можна виконати за тиждень чи два а останнього місяця року. Його переводиться у життя систематичною працею і так здобувається успіх. В. Запаранюк апелював до секретарів, щоб до кінця року подвоїли свою працю і успіхи, щоб Округа здобула бодай таку кількість членів, яку мала в минулому році.

В дискусії, в якій брали участь пп. Василь Жмуд, Василь Колодій, Йосиф Білинський, Дмитро Олійник, Василь Труфин, Павло Шевчук та інші, порушено ряд актуальних питань УНСоюзу, „Свободи" і чимало справ нашої громади в ЗСА. На ці питання дав відповідь В. Запаранюк, висловлюючи надії, що чимало недоліків буде направлених після того, як головна канцелярія УНС і „Свобода" перенесуться до приміщень в новому будинку.

В результаті зборів секретарі зобов'язалися підвищити число нових членів у своїх Відділах. Перекуску, яку приготовила пані Шевчук, дружина голови Округи Павла Шевчука, закінчено наради в Вотервлит, Н.Й.

В Австралії об'єдналися парафії двох православних автокефальних Церков

Канберра. — Щоб словом і ділом відзначити Золотий Ювілей Української Автокефальної Православної Церкви, дві великі парафії в Мельборні — різних юрисдикцій — вирішили об'єднатися і вже відправили спільне Богослуження. Об'єднались: Святотроїцька парафія Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії — УАПЦА, і Святомиколаївська парафія УАПЦ Соборноправної. В редакційному коментарі до цього повідомлення в двотижневику „Українець в Австралії" ч. 15/1971 року сказано: „Серед українців православного віровизнання чим раз дужче лунають голоси, що найкращим відзначенням цього славного 50-річчя було б об'єднання всіх православних українців в одну Православну Церкву. З приємністю повідомляємо наших читачів, що ці бажання багатьох вірних нарешті починають здійснюватись". Далі йде повідомлення про об'єднання названих парафій різних юрисдикцій УАПЦеркви. У „Зверненні Центрального Ювілейного Комітету УАПЦ в Австралії" сказано, що „відзначаючи Ювілей УАПЦеркви, ми вшановуємо цим самим і відвічні змагання українського народу до волі, свободи і незалежности". Після об'єднання двох парафій, у Мельборні Богослуження відбуваються в церкві Святотроїцької парафії, настоятелем якої є о. прот. П. Мацьь.

Галина Андреадіс співає на американському радіо

Ню Йорк.—У вівторок 28 вересня відома українська співачка - солістка Галина Андреадіс виступала через радіостанцію WLIR-FM о 5-й г. по полудні з концертом, який буде в частково зміненому вигляді переданий через цю ж радіостанцію на хвилях 92.7 у неділю 3-го жовтня, об 11-тій годині вечора. Крім інтерв'ю й англомовних пісень, буде передана українська пісня „Стелися барвінку", з платівки Галини Андреадіс „Світе тихий". Ще раніше в Арґентині, де перебувала по війні родина п-ва Андреасів, вийшли дві арґентинські платівки у виконанні співачки, випуску фірми „Ар Сі Ей—Віктор". Тепер Галина Андреадіс, відома своїми індивідуальними концертами і сольовими виступами та виконанням партії графині Люїз Монморанської в опері „Анна Ярославна", виступає в опері „Запорожець за Дунаєм" в супроводі Українського Оперового Ансамблю з Ню Йорку, під керівництвом Лева Рейнаровича, а в кінці жовтня відлітає до Арґентини для концертових виступів і полагодження справ з компанією „АрСіЕй-Віктор".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сила і добробут

Президент Ніксон промовляв у Білому Домі до міністрів фінансів і директорів державних банків, що зібрались на цьоготижневій конференції Міжнародного Монетарного Фонду у Вашингтоні, який заходжується біля розв'язання теперішньої валютової і торговельної кризи у світі. Перед цим великим збором висококваліфікових економістів і фінансистів президент Ніксон таврував зріст ізоляціоністичних настроїв в Америці, ствердитши водночас, що „слабі З'єднані Стейти будуть безсумнівно ізоляціоністичними, а сильні гратимуть активну ролю в світі".

Ізоляціоністичні настрої зродилися власне з стану слабости, яка в свою чергу є наслідком невдач і розчарувань. Вигра Америки у другій світовій війні була тільки сповидною, бо насправді не дала Америці ніяких користей, а примусила витратити коло ста більйонів долярів на відбудову Західньої Европи, рятування Греції й Туреччини та на дальші зусилля, що їх вимагали холодна війна і Корейська війна. Затяжна В'єтнамська війна була дальшою ланкою у ланцюзі тих невдач, а егоїстична торговельна політика американських союзників, які збагачувались коштом Америки, дала нові арґументи прихильникам концепції, щоб „відрізати поли" від зовнішнього світу, відкликати свої війська з Европи та інших закордонних баз, заощаджені гроші видаткувати на внутрішні потреби країни і залишити світ, щоб сам розв'язував свої проблеми.

Концепція „фортеці Америки", готової відперти кожного безпосереднього напасника, але байдужної на конфлікти й турботи далеких країн Европи, Азії й Африки, безумовно на перший погляд приманлива. Але дуже короткозора. Грати активну ролю у міжнародному світі — це справа не тільки престижу, а й безпосереднього життьового інтересу. Ізоляціонізм тотожний із слабістю, і ніяка слаба держава не може стати сильною фортецею. Моря й океани давно перестали бути „природною охороною", а прецедент із здобуттям могутньої морської фортеці Сінгапуру японцями з-позаду, походом по Малайському півострові, і свіжий ще в пам'яті прецедент з совєтськими ракетами на Кубі виразно вказують на смертельну небезпеку, яка загрожує Америці, коли вона не буде сильною: мілітарно й економічно. Сила держави не в її великому просторі і численному населенні, а в могутній армії та добробуті, у тому настрої народу, що його джерелом є гордість.

З Москви заперечують

Постать і літературна та публіцистична творчість видатної української письменниці, журналістки і культурної діячки Олени Пчілки, рідної сестри Михайла Драгоманова й матері великої української поетеси Лесі Українки, що її сторіччя відзначають широко й урочисто її земляки в Україні і в діяспорі, була ще до 1950-их років не тільки забута, але й затаврована совєтськими режимними чинниками. Усунена з кінцем 1920-их років із праці у Всеукраїнській Академії Наук і позбавлена пенсії, вона померла 1930 року, покинута в злиднях і потім цілими десятиріччями її проголошували „буржуазною націоналісткою", ворогом радянського ладу, відсуджували від чести й народної пошани, промовчували в усіх підручниках і працях з історії літератури, викидаючи навіть із видань творів Лесі Українки присвячені їй, як матері, вірші, чи й навіть виключали з цих видань її листування з донькою.

Починаючи з половини 1950-их років, ставлення до Олени Пчілки поволі почало змінюватися. Про неї почали згадувати в антологіях, в літературознавчих і критичних працях, правда, завжди з деякими застереженнями щодо її ліберальних чи націоналістичних ідей та поглядів. У виданому 1963 року 12-му томі УРЕ вміщено про Олену Пчілку досить пристойну довідку. Позитивне ставлення до Олени Пчілки в українських совєтських літературних колах посилилося особливо у зв'язку із відзначуванням 100-річчя з дня народження Лесі Українки. Започатковано заходи, щоб привернути належне місце видатній українській патріотці, виховниці і письменниці. В харківському видавництві „Прапор" появилася збірка статтей Андрія Чернишева п. н. „Невмирущі", автор якої поставив Олену Пчілку за її заслуги в історії української культури поруч Леніна, Крупської і Михайла Коцюбинського, підкреслюючи її великий вплив на розвиток і формування творчости та світогляду її доньки Лесі Українки і заперечуючи цим твердження багатьох совєтських дослідників про основні розходження між Оленою Пчілкою і Лесею Українкою в національному і соціяльному питанні.

На реакцію московського режиму з приводу цієї спроби А. Чернишева регабілітувати Олену Пчілку і признати їй провідне місце в історії української культури не довелося довго чекати. В московському журналі „Вопросы Литературы", ч. 6-те за червень 1971 р., появилася п. н. „Безпідставне підвищення" погромницька стаття совєтського вченого М. Пархоменка, правдоподібно українського походження, з гострою атакою на автора й упорядника збірки „Невмирущі" за надрукування панегіричного нарису про Олену Пчілку, на видавництво та його редактора за те, що видали збірку з таким нарисом про письменницю — „буржуазну націоналістку", що колись, апелюючи до авторитету Мазепи, закликала до єдности серед українців. У вину Чернишеву поставлено навіть те, що його нарис про Олену Пчілку займає у збірці більше місця, як нариси про Леніна, Крупську і Коцюбинського, бо аж 104 сторінки на всіх 235.

Реакція московських режимних кіл на спробу регабілітації Олени Пчілки дуже характеристична. Поспішилися вони виступити з розгромом Олени Пчілки й автора нарису про неї в той же час, коли вся Україна святкує пам'ять її великої доньки, яка унаслідувала від матері не лише письменницький талант, але й безмежну любов до України і повсякчасне бажання змагатися за її велич і славу.

В. С-ко

ЗА КИТАЙСЬКИМ ПАРАВАНОМ

За бамбуковою заслоною діється якась містерія. Урочисту параду, яка відбувається щороку 1-го жовтня в Пекіні з нагоди перемоги комуністів у 1949 р., з невідомих причин ніби відложено. Чи справді помер Мао Тсетунґ, „великий стерничий", і його розгублені наслідники готові кинутися один на одного в боротьбі за владу? Чи з незрозумілою для европейців китайською ментальністю підготовляють в тій величезній країні якийсь сюрприз для Москви?

Поки західні дипломати губилися в здогадах, в Пекіні запала інша ухвала і параду вирішено з усією пишністю відбути.

750-мільйоновий велетень напередодні свого вступу до організації Об'єднаних Націй загадав світові загадки і — таємничо усміхається. През. Ніксон свою запляновану „подорож миру" поставив у залежності від того, які будуть розгадки тих загадок.

Чарлз Морфі, американський журналіст, який в останніх роках об'їздив країни Азії, а зокрема Китай, має поважні застереження щодо цієї „подорожі миру" Президента ЗСА, якою за словами Чу Ен-лая має нібито відкритися нова сторінка у наладнанні відносин між китайським і американським народами, у закріпленні миру в світі.

Наскільки серйозним, наскільки щирим є запрошення Чу Ен-лая? Чи не є це лише спроба злагіднити світову опінію про Китай після варварської чистки, названої „культурною революцією"? Немає сумніву, що Пекін змінює свою „генеральну лінію". Але чи має в цій справі сприяти йому Вашингтон?

Протягом кількох років Пекін допомагає зброєю і військовими матеріялами Ганоєві. 20.000 китайців будують стратегічну дорогу з Північного В'єтнаму до Тайленду. Пекін постачає зброю для повстанців у Бірмі і озброює напівдикі племена на північному кордоні Індії.

20-го травня, щойно коли від'їхали з Китаю „посланці миру", американські змаґуни з пінґ - понґу, китайська преса пригадала промову Мао Тсе-тунґа, в якій закликав він народи світу об'єднуватися проти „американських аґресорів та їхніх скажених псів". Про антивоєнні демонстрації в ЗСА китайська преса писала тоді, як про „надійні ознаки революційної бурі".

Червоний Китай щедро постачає зброю і військових інструкторів країнам Африки з лівими урядами. За китайську позику в сумі 400 мільйонів долярів 10.000 китайців прокладають тисячомилеву залізницю, що має зв'язати Замбію в центральній Африці з портом Дар ес Салаам у Танзанії над Індійським океаном. Ця залізниця забезпечить Китаєві впливи в тій країні і доступ до багатющих покладів міді.

Беручи під увагу постійну ворожість китайської правлячої верхівки до ЗСА і безоглядну а н т иамериканську пропаґанду, треба глибоко задуматися над тим, чого ж властне Пекін добивається тепер.

На думку Чарлза Морфі, Пекін ставить перед собою кілька цілей. Перша з них — уневажнити американські гарантії щодо Формози, обороняти яку зобов'язалися ЗСА у 1954 році, і таким чином підмінувати відносини з її урядом.

Друга ціль Пекіну — засісти в ОН, в Генеральній Асамблеї і в Раді Безпеки, де червоні китайці діятимуть як лідери недорозвинених країн, снуючи інтриґи проти СССР і ЗСА.

Третя ціль — підсилити в ОН опозицію совєтській версії комунізму, як версії, створеної московськими „ревізіоністами - імперіялістами", що розпружують наснагу в революційному світі.

Дальше завдання пекінських політиків — піднести Китай на рівень першої в Азії великодержави, що домінувала б у величезному обширі від Японії, вздовж китайської периферії через південно - східню Азію до Індії. Це, на їхню думку, досягнуть вони майже автоматично, оскільки сусідні з Китаєм країни переконаються, що на З'єднані Стейти вже не можна буде покладатися як на союзника - протектора, а СССР є фальшивим пророком комунізму.

І нарешті наполегливими зусиллями, кров'ю і потом 750 мільйонів китайців, гостро контрольованих диктаторською системою, зробити з Китаю суперпотугу, спираючись при цьому на атомову зброю, міжконтинентальні ракети і створену Мао політичну стратегію „народної війни". Цю стратегію Мао сприймають як свою численні молоді революціонери на Заході, цитуючи з його „червоної книжечки" слова: „Війна — найвища форма боротьби для розв'язування суперечностей".

Причиною конфлікту між Пекіном і Москвою в 1960 р. було почасти те, що Москва не поспішала пристати до аґресивного Мао, щоб доказати, що американська збройна потуга є лише „паперовим тигром". Після того Пекін узяв бальшевиків під барабанний вогонь, як „ревізіоністів" і „боягузів, які затратили віру в маси", які „бояться американських імперіялістів, війни і революції".

Останнім часом пропаґандивний наступ Пекіну проти Вашинґтону в значній мірі стримано і на обличчях китайських дипломатів заграли усмішки. Мао може втішатися: після „культурної революції" його система скріпилась і в Політбюрі 12 із 25 постів займають безоглядно віддані йому військовики. Трimільйонова армія є надійним інструментом контролі його партії.

Збираючись у свою „подорож миру" до Китаю, президент Р. Н і к с о н напевно здає собі справу з того, із яким ризиком вона зв'язана. Він заздалегідь запевнив Чіянґ Кай-шека, що ЗСА й надалі додержуватимуться договору про оборону Формози. Тим часом союзники Америки з напруженою увагою стежать за розвитком подій. А совєтські дипломати, які офіційно добиваються прийняття червоного Китаю до ОН, в приватних розмовах іноді не криються із заявами, що це було б, мовляв, нещастям для цієї міжнародної організації.

На тлі цих подій якими ж, м'яко кажучи, наївними виглядають сподівання групки українських еміґраційних політиків на ідеалізований ними червоний Китай, що в конфлікті з СССР може, мовляв, прислужитися українській справі. Ці „політики" дописуються навіть до того, що „в Китаї заведена матеріяльна рівність усіх громадян", а „радянські робітники і колгоспники, поневолені московськими ревізіоністами нації Радянського Союзу хочуть (!), щоб Жовтнева революція ще раз (!) перемогла".

Китайські пропаґандисти у своїх виступах проти Москви не минають жадної щілинки в старих кремлівських мурах. В одну з таких щілинок запхали вони і якесь ніби радіопересилання про Україну, і летючку, в якій пишуть про поневолені московським імперіялізмом народи СССР. Це свідчить про те, що українська справа набирає вже міжнародного значення, але аж ніяк не є доказом того, що червоний Китай, поневолювач численних етнічних меншин на своїй території, може будь-коли підтримати українські аспірації. Хвороба орієнтації на чужі сили для декого — невиліковна хвороба.

До речі, одною з причин сварні між Пекіном і Москвою є прикордонні території СССР, на які претендує Китай. Частина західньої преси і деякі українські журналісти мовчки признають слушність цим претенсіям. Алеж Далекий Схід, а зокрема Хабаровський та Приамурський краї — це території колись загарбані у малих народів китайськими богдиханами, а потім відібрані від них царською Росією. І в самій же таки совєтській енциклопедії стверджується, що „колонізацію Сибіру царський уряд проводив в інтересах дворянської державн" і „в XII-XVIII століттях внаслідок жорстокої експлуатацій вибухали там повстання". Тепер всі ті численні малі народи вимирають. Своїх представників в ОН ні нанайці, ні нівхи, ні ульчі, ні адигейці, ні якути не мають, а московський та китайський імперіялістичні хижаки гризуться за їхні землі, як за свої власні.

„ПОЛТАВСЬКИЙ ВЕЧІР" В АВСТРАЛІЇ

Канберра. — В австралійській столиці й околицях живе чимало вихідців із Полтавщини, які хоч не мають ще свого організованого землцтва, влаштували „Полтавський вечір". Одним із організаторів його був Іван Гордієнко з Канберри. На вечорі були мистецькі виступи старших і молоді, різні несподіванки тощо.

Маруся Сисак*

ЧИЯ ВИНА?

В Америці і Канаді є гарні оселі, де українська молодь має змогу зустрітись, але чи те, що старші придбали, молодь як слід використовує? Мені здається, що ні. Не знаю, кого винувати, але чомусь немає між молодими людьми щирого, дружнього контакту. Хлопцям якось легше давати собі раду, але дівчина, куди не обернеться, почуває себе безрадною. Фактом є, що кортить їй бути в своєму рідному товаристві, але як це зробити? Молодь з одного міста нарікає, що по інших містах або навіть в сусідній Канаді багато краще, хлопці приємніші, більше тримаються українських дівчат, дівчата вродливіші, цікавіші. Але чи воно дійсно так? Куди не підеш чи поїдеш та сама картина.

Підсвідомо на умі кожної молодої людини, чи то дівчини чи хлопця — бажання зустріти життьового друга своєї національности. Але чи вміло це робиться і чи взагалі над цим питанням всі застановляються як слід? коли так, то чому між молоддю немає контакту, який підсвідомо всіх нас хвилює, а проте важко застосовується в житті.

Мене найбільш турбує доля української дівчини. Я щиро можу сказати, що наші українські дівчата гарні, чесні, лише трохи незарадні й несміливі, очевидно за малими виїмками. Часто дівчата з одного міста, які між собою стоваришувались, вибираються разом на вакації на „Союзівку" або деінде, да могли б зустрітися з молодими людьми з інших міст. Так роблять і хлопці. Але чи це легко приходить? З першого погляду здається, начебто так. Чи молодь здає собі справу з того, що такі зустрічі треба використовувати як слід, що треба думати над тим, що її чекає і — чи раніше чи пізніше треба буде закладати родинне вогнище.

Наших хлопців цікавлять більше дівчата чужинки. Наші дівчата, так би мовити, в цьому не винні, хіба ж в їх руках ініціятива? Отже, хто винний? І тут оглядаємося на обставини, в яких живеш, перебуваєш. На думку приходять батьки, школа, громада.

Батьки — їх кожна дитина любить, цінить, але чи розуміє? Здається, не завжди. Бажання кожної матері і батька бачити дитину щасливою і відданою українській громаді. Але як це здійснити? Посилають дитину до школи українознавства, до молодечої української організації, дітям дають добрий фундамент з надією, що з них вийдуть в майбутньому громадські діячі, провідники, організатори. Чи молодь це розуміє і оцінює? Рідко коли, більше буває розчарувань у батьківському серці. Але чи завжди винні діти?

Дуже часто навіть найкращі батьки своєю безмежною любов'ю кривдять дітей. Вони паралізують рухи дитини, своєю дбайливістю вони роблять її не самостійною, не загартованою і вічно ще „не дорослою". Коли молода людина почне оглядатись за хлопцем чи дівчиною, в хаті всі оживають. Тоді починають вибирати і задумуються, хто б на їх думку був підхожий. І з цього часом постають комедії.

Бідний той хлопець, який, пішовши раз або два з дівчиною, відразу стає нареченим. А ще бідніша дівчина, коли після двох-трьох зустрічей хлопець піде з іншою. Кажуть: покинув, відцурався. Тут уже й батьків стає замало, цікавиться і громада, і тоді сватають, женять, зводять і — розлучають...

Очевидно, молоді люди може б і не від того, щоб самим про це подумати, але їм стає страшно. Хлопцям стає шкода парубоцької свободи, дівчина не знає, що робити: чи добиватись диплому, чи братися за господарство? Але гірше, коли мамуся чи бабуся почнуть завзято дораджувати. Тоді чисте пекло. Терпить мати дівчини чи хлопця, терпить батько, вся родина, ба навіть терплять часом діди. Терпить віроісповідання, позиція батьків, маєтковий стан, а вже про політичні погляди краще й не згадувати. Мати плаче, що католик бере православну або з селянського роду, або заводить, що сваха — завелика цокотуха. А вже коли бабця почне промовляти, то стає моторошно. Тоді рідко коли діти самі шукають собі пари, а батьки обов'язково д о р аджують, сватають, ба навіть силують, мовляв, поживе — звикне.

Хто на цьому терпить? Терплять діти, яких усі начебто так люблять і долею яких журяться. Отже, чи щастя молодої людини лежить лише в її руках і чи лише її можна винуватити? Тому часто молоді крадькома залицяються до чужинок, а дівчата знаходять чужинців. Чужинців ніхто не знає, і вони інакше дивляться на життя. Молоді люди безжурні, їх не турбує, що поженяться студентами і важко прийдеться дороблятися. Не журяться віроісповіданням, маєтковим станом, мовою. Аґресивні дівчата вміють без допомоги повести хлопця під вінець. І що ж робити, коли молодь відходить від громади?

Отже, коли молода людина не всилі збагнути, як важко жити в мішаному подружжі, її важко переконати. Почування сильніші, ніж розум. І з цим треба миритись. Жаль лише, що власне ті, на яких покладається найбільше надій, попадаються чужинкам. Я їх не засуджую, навпаки — жалію, бо раніше чи пізніше українська кров, мова, традиція буде їм підсвідомою карою, ярмом.

Високо треба цінити тих, що в мішаних подружжях уміють залишитись вірними своїй національності і своїх дітей та подруг виховують в

(Закінчення на стор. 3-ій)

* Авторка цієї статті — молода студентка-журналістка.

З НАШИХ БУДНІВ

По вакаціях

Останні дні цього літа я провів, річ ясна, на Союзівці і там же це Боже літонько попрощав з земляками-арґентинцями, що відпразникували тоді перший реґіональний з'їзд. Як писали в „Свободі", я виступав на цьому з'їзді в характері адоптованого арґентинця. Біда лише в тому, що деякі краяни, хоч і виглядають, як люди грамотні, проте погано читають українську пресу. Тому, мабуть, один „ґавчо" з Козови привітав мене на з'їзді словами: „О, то ви є той ампутований арґентинець!"

І в таку, видав, хвилину чолов'яга вимовив це слово, бо не багато хибло і був би день народження нижче підписаного — 12 вересня, став останнім днем його трудолюбивого життя...

Все почалося так, як у „Слові про Ігорів похід" — великим затривоженням у природі: блискавками, громами і зливеним дощем. Вже перед коктейлем з неба булькотіло, як із Ніяґари. Хтось з арґентинців, призволяючись сольово в барі „Веселки", зідхнув по-старокрайовому: „Ой, то якийсь немалий дідько повісився!" Скоро виявилось, що жаден дідько не повісився, тільки в Москві дав дуба заслужений пенсіонер на ім'я Н. С. Хрущов.

Треба ж було біди-лиха, щоб, виступаючи на бенкеті з словом привіту від Бібрецького повіту, автор цих рядків спом'янув колишнього сталого резидента Союзівки, п. Степана Дембіцького, який звик був казати, коли нахмарило чи збиралося на дощ: „Велл, і знов якісь грішні жінки приїхали на Союзівку, бо, адіть, як погода псується!"

Цей мій коментар на тему погоди зустрівся з теплим признанням збоку сеньйорів і з кам'яною мовчанкою збоку сеньйор та сеньйорит! У їхніх таємничих, чорних очах, під срібними або зеленими віями, я вичитав блиски, що недобре мені ворожили та й багато добра мені не бажали... Випадок стався на другий день, в неділю, після Служби Божої. Я сидів під височенним кленом, на лавочці, перед будинком Гостинниці, вслухаючися в шум води, що її щедро випускала з голови ацтецька богиня „Маяна". Назагал — совість була в мене спокійна, поскільки в церкві я дав два рази на-Боже. Втім, мені над головою щось зашуміло-затріщало і величезна, обламана гілляка, намокла та обважніла після дощу, засвистівши ракетою коло голови, ґе-ґепнула мені просто під ноги!

Я сидів на лавочці, мов спаралізований, і мабуть з доволі глупою міною споглядав на обламану корнягу, що мала скоропостижно перенести мене в кращі світи, — в той дім, що за зорею, як писав небіжчик Антонич... А тоді приступила до мене сеньйора О.М., ясно глянула мені в очі і сказала:

— Ну, тепер уже знаєте, хто грішний приїхав з Ню Йорку на Союзівку?.. Не на наші, жіночі голови летять з неба гілляки, тільки вашу трохи одна не розшибла. Чи ви зрозуміли цей знак?.. Зараз же занесіть отцеві Макові на Службу Божу, а коли вернетесь до Ню Йорку, негайно перепросіть публічно в пресі ображене жіноцтво!

Ображене жіноцтво в цьому місці уклінно перепрошую, а на Службу Божу занесу, коли дістану гонорар за цього фейлетона.

Ікер

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, ВО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВЕТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Д-р Михайло Кушнір

ПОРЯДКУВАННЯ МИСЛЕННЯ

(На марґінесі книжки: Donald Nicholl "Recent Thougt in Focus")

(1)

Сьогоднішній світ дуже нагадує вавилонську вежу: всі кричать якмога найголосніше і якмога найшвидше — мало хто слухає, а ще менше таких, які розуміють. Вистачить переглянути фахові періодики у великій бібліотеці, щоб здати с о б і справу з різнорідности, частих суперечностей та притолочуючої кількости публікованого на кожну тему матеріялу. (Index Medicus виказує понад 1 000 позицій про туберкульозу легенів — в одному році).

Чуємо часто домагання синтези, — але навіть якщо б хтось зібрав найновіші висліди ґенетичних дослідів, відкрить етнологів і психоаналітичних випадків, його енциклопедія вимагала б довших доповнень, ніж оригінальні томи, ще поки вийшла б із друку. Коли замість досягнень енциклопедії домагаємося суми, що порядкувала б важливіші теорії — і тут синтеза покищо неможлива. Навіть, якби знайшовся гурт ґеніїв на міру св. Томи з Аквіну, і він не дав би собі ради, бо засяг знання від XIII сторіччя непомірно поширився, але передусім тому, що квестіонується підстави, які можуть бути точкою виходу (буття, існування), логіка розумування та будь-яке етичне заложення (яким у томізмі є те, що кожна людина змагає до щастя).

Треба питати фахівців звичайною людською мовою, чи вони мають хоча б мрячне уявлення, куди прямують і навіщо. Коли вони відповідять: „Не знаємо, бо ціль є незнана" — питаймо, чи хоча знають, на якій стоять дорозі . . . Думаючий ляїк може і повинен довідуватися від спеціяліста, яких він уживає методів, і орієнтуватися, яких вислідів можна сподіватися від цих методів, замість сліпо довіряти авторитетові к о ж н о г о славного прізвища.

Відомі оголошення типу: „Славний бейсболіст Тед Вілліямс вживає тільки пасти до зубів — Крест". Факт, що Тед є добрим бейсболістом, нічого не говорить ані про стан його зубів ,ані про вартість „Кресту". Але рекламові аґенції дослідили, що популярність Теда впливає на публіку, і вона купує „Крест", хоча спосіб схоплювання м'яча не має нічого спільного зі способом чищення зубів. Трапляється, що науковці поступають зі своїми методами так само нелогічно як публіка, на яку діють такі оголошення. А ця сама публіка безкритично вірить усьому, що здобуло прикметник: „науковий".

Кожний може — а навіть, для повноти життя, повинен — змагати до того ,щоб оцінювати і цілість світу й окремі галузі знання в світлі своїх власних думок, досвіду та переживань і ділитися оцінкою з іншими.

Чи справді знаємо?

Доналд Ніколл не веде нас за руку, він неначебто говорить: бачу так і так, поглянь сам. У закамарках ума дбайливо плекаємо переконання, що розуміємо, що це значить доказати, або який процес думання є раціналістичний, об'єктивний і науковий. Чи справді знаємо?

Закид „неауковости" дуже поширений. Деколи вважаємо, що існує магічна шафа-наука, з якої кожний витягає те, що йому потрібне. Отже, знання не переховується ніде інде тільки в людському умі, а ствердження, друковані у книжках, доконує не безособота наука, а людські уми, що так само шукають правду, як і читач. В книжках є друкарська фарба, чорні значки на папері, які стають науковим твердженням і щось говорять тільки тому, хто їх інтерпретує, і лише настільки, наскільки читач дозволить їм висказати. Наука, це habitus mentis, диспозиція ума, спосіб бачення речей. Наукова синтеза можлива в цьому значенні тільки в людському умі, бо тільки там окремі ділянки науки можуть між собою сполучатися, одна на одну впливати, бо тільки там вони існують. Переплет в одному томі опіній біологів, антропологів і філософів — не дає синтези. До її творення здібна людина, яка навчилася дивитися з точки зору так біолога, як і фізика — а водночас залишилася собою і не обмежила всіх своїх зацікавлень цими двома галузями. Синтеза сучасної науки – це не є щось, що можна подати другому як буханець хліба, переказати як математичний взір. Хто хоче її одержати, мусить здобути потрібні диспозиції ума, згармонізувати їх у загальний habitus mentis. Як кожне призвичаєння варте посідання, ці наукові навпики вимагають дисципліни й характеру, щоб могти зформуватися. Мудріші за нас люди можуть допомагати нам відкривати вікна, але глянути мусить кожний сам за себе.

КОЛИ ВИ КУРИТЕ, ВИ У ВЕЛИКІЙ НЕБЕЗПЕЦІ! ХТОСЬ ВАС МУСИТЬ ПОЖАЛІТИ! ХТОСЬ ВАМ МУСИТЬ ДОПОМОГТИ! МИ ХОЧЕМО ВАМ ДОПОМОГТИ!

Зовсім безплатно й без жодного зобов'язання з Вашої сторони висилаємо у всі закутки світу прошуру: „КОЛИ ВИ КУРИТЕ — ВАШ ЛІКАР ЗАПРИМІТИТЬ"

Чотирокольорові ілюстрації з англійським текстом та українським перекладом в прилозі.

ПОЖАЛІЙТЕ СЕБЕ ТАКОЖ!

Жадайте ще сьогодні, пишучи на адресу:

UKRAINIAN FIVE DAY STOP SMOKING PLAN
227 West 46th Street
New York, N.Y. 10036

Або дзвоніть на число: (212) 479-4433

НА ДОРОЗІ ПОБЛИЗУ САН-ПАВЛЬО у Бразилії стояв такий туман, що на короткому відтинку там зударились за один день 200 авт. Було чимало поранених, але люди їхали поволі, остерігаючися нещастя, і тому обійшлося без більших жертв.

ПОДЯКА

ВВАЖАЮ ЗА ПРИЄМНИЙ ОБОВ'ЯЗОК ВИСЛОВИТИ ЧЕРЕЗ „СВОБОДУ" МОЮ СЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ ВШ. Д-ОВІ РОСТИСЛАВОВІ ВАСИЛЬОВИЧУ СОЧИНСЬКОМУ ЗА НЕВТОМНУ ПОМІЧ І ПОСТІЙНУ УВАГУ, ЩО ЇХ Я МАЛА І МАЮ ПРОТЯГОМ УСЬОГО ЧАСУ ЙОГО ЛІКАРСЬКОЇ ОПІКИ.

МАРІЯ СЕМЕНЕНКО

Американський кіножурнал про Олександра Довженка

Ню Йорк (п).—Американський кіножурнал "Film Comment" в 7-му томі, число 3-тє з осени 1971 р. помістив оглядову статтю українського поета Марка Царинника під наг. „Довженкові папери", прикрашену репродукцією автокарикатури О. Довженка „Автопортрет" з 1924 р. та багатьма зарисовками великого українського кінорежисера, якому, пише М. Царинник, „доводилося працювати у важких умовинах". Стаття опублікована на стор. 34-41, містить багато цитат із „Щоденника" О. Довженка, та на підставі різних джерел відтворює декілька фільмів, які О. Довженко задумав, але не зміг зреалізувати, як „Цар" —сатиру на російського царя Миколу П. „Хрест св. Юрія", „Атомове божевілля" й ін. О. Довженко мріяв і плянував поставити кінокартину про мандрівку в космосі й ін., але, як пише автор, „диктаторські й бюрократичні обмеження закінчились—Довженко помер від розриву серця"... На жаль, не зазначено, що О. Довженкові було заборонено жити після другої світової війни в Україні, та й перед війною він уже фактично перебував на засланні, поза Україною, яку безмежно любив і з якої черпав сили для своїх фільмів та ідеї для своїх високовартісних літературних праць. У кінці Марко Царинник подав фільмографію творів Олександра Довженка.

Від редакції журналу "Film Comment" зазначено, що стаття Марка Царинника це уривок з його книжки, що вийде незабаром друком, під назвою „Поет як фільмар". Марко Царинник, сказано в примітці, написав також книжку „Довідник про східньоевропейські фільми", і вона вийде у видавництві „Темпел Юніверсіті Прес", та книжку „Кінополітика", яка також уже має видавця.

Журнал „Фільм Каммент" —це великий ілюстрований квартальник, що його видає однойменна Видавнича Корпорація в Ню Йорку, редагує Ричард Корліс, одно число коштує 1.50 центів.

ЧИЯ ВИНА?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

українському дусі. Треба любити і розуміти свою дитину і ніколи не мати її за втрачену. Безупинна дбайливість допоможе бабусі виховати внуків так, щоб вони горнулись до неї і до української громади.

Мусимо признати, що не лише батьки ,але й ціла наша громада піклуються молоддю. Влаштовується балі, забави, щоб зводити молодих людей. І тут знов виринає проблема української дівчини. Де взяти хлопця на забаву? Вона очікує, що хтось запросить. В цьому випадку оправдання для хлопців мало. Чи взяти дівчину на забаву це вже якесь зобов'язання? Не поможуть оправдання, начебто матеріяльні мотиви стоять на перешкоді. раз ч идва рази на рік можна на це спромогтися. Але де там! Обов'язково перед балями створюється допомогові полки, які підшукують ескорту. Ба навіть батьки так, щоб діти не знали, припрошують „козаків" до танцю. А чи це потрібне? Де ініціятива молоді? Всі ці проблеми наша спільна турбота.

Треба молодим людям дійсно призадуматись, до чого доводить нас наша байдужість. Можливо не всі ми доросли, щоб журитися такими проблемами. Отже, помагаймо всім тим, яким ці проблеми на серці. Треба пам'ятати, що молодість буває раз і її треба вміти використати не лише як хвилину щастя, а як твердий ґрунт для свого існування і для своєї нації. Це не дорікання, це факти.

У Дітройті і околицях за останніх два роки на 209 нових подруж лише 55 були чисто українських. Цікаво, що діється по інших осередках нашого поселення.

У кожній хаті ті самі проблеми, ті самі клопоти, яких нам ніхто не розв'яже, коли ми самі їх не розв'яжемо. Не скриваймо того, що нас болить і тривожить. Чимраз важче зрозуміти і втримати молодих людей при українській громаді.

20-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ РАДІОПРОГРАМИ

Філядельфія. — У кінці вересня ц. р. минуло 20 років, відколи в етері лунає українська радіопрограма під назвою „І це, і те", що її залюбки слухають українці Філядельфії й околиць. Ці радіоавдиції носять ім'я сл. п. видатного актора й театрального режисера Володимира Блавацького, який їх і розпочав у 1951 році, а по його смерті перебрала й веде далі акторка п-і Євдокія Дичко - Блавацька. Радіопрограма надається кожної суботи.

У - ФО - ТО

пригадує, що

ФОТОГРАФІЧНА ВИСТАВКА

— відбудеться —

в Ню Йорку, Н. Й.

в днях 13, 14 і 20, 21 листопада 1971

По услів'я участи, голоситися до:
Roman Zahaykevich, 42 Hillside Terr., Irvington, N.J. 07111

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК та ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

З НАГОДИ 100-РІЧЧЯ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ

— влаштовують —

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

У ПРОГРАМІ:
Слово про ідейно-мистецький світ Лесі Українки — скаже **Любов Коленська**
Драматичні твори та ліричні поезії Лесі Українки читатимуть: **Ольга Кириченко, Івга Куліш, Аскольд Лозинський, Марія Пришляк, Рома Щуган, Павло Чарський і Михайло Яблонський**
Мистецьке керівництво — **Олімпії Добровольської**

•

Вечір відбудеться
в суботу, 16-го жовтня 1971 р.
о 7-ій год. веч. в залі
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
2 East 79th St. (ріг 5 евеню і 79 вул.) в Ню Йорку
ГОСТЯМ РАДІ!

Дарія Ярославська

ПІД ЧУЖІ ЗОРІ

РОМАН

Третя частина трилогії „Повінь"	Ціна $4.00
На крутій дорозі — 1-ша частина	$4.00
Острів Ді-Пі — 2-га частина	$4.00

Набути можна в авторки:
D. YAROSLAWSKA-STOLARCHUK
566 Ridgewood Rd. Maplewood, N.J. 07040

Управа Б-ва Броди-Лев, Інк.
в НЮ ЙОРКУ

повідомляє, що слідуючі

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ
ДЛЯ ВИБОРУ НОВОЇ УПРАВИ І КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

— відбудуться —

в суботу, дня 16-го жовтня 1971 року
у власній домівці ч. 25 в УНДомі в Ню Йорку
ТОЧНО о 4-ій год. по пол.

Приявність всіх Членів Б-ва й Управи обов'язкова.

Управа Б-ва Броди-Лев Інк., Ню Йорк

ДО УВАГИ ГІТАРИСТАМ!

НЕДАВНО ВИЙШОВ ДРУКОМ ЗБІРНИК Ч. 2

„УЛЮБЛЕНІ МЕЛЬОДІЇ НА ГІТАРУ"

зладив ВОЛОДИМИР ОСЕРЕДЧУК

Київський вальс, Марічка, Білі каштани, Серце дівоче, Очікування — La spagnola, Моє сонечко — O sole mio, Вернись в Соренто — Come back to Sorrento, Прощай коханий хлопче з Риму — Goodby to Rome, Осіннє листя — Autumn leaves, Над морем, Цілуй мене палко — Besume mucho, Тихий вечір над Тибром — Roman guitar, Моє щастя — My happiness, Прийди до мене у неділю — Never on Sunday, Шовкова косиця — Edelweiss, Українська баркароля, Два кольори.

Збірка ця цінна тим, що до кожньої пісні є **підложені українські слова.** Пісні є легко уложені.

Ціна: $2.91 з пересилкою.

Замовлення слати (тільки чеками) до:

W. OSEREDCZUK
21 Collins Street Cranford, N.J. 07016

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ — ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.

повідомляє, що

в НЕДІЛЮ, 3-го ЖОВТНЯ 1971 р. після Служби Божої по 12-ій годині
буде відправлений

МОЛЕБЕНЬ

в ЦЕРКВІ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ у НЮАРКУ, Н. Дж

для відзначення

СВЯТКУВАННЯ

ПОМІСНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ та ДРУГОЇ РІЧНИЦІ ВІДНОВИ СИНОДУ УКРАЇНСЬКИХ ВЛАДИК ПІД ПРОВОДОМ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА, КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО в РИМІ.

Члени Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви будуть роздавати того дня і в слідуючих тижнях ювілейні жетони.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Українське Вільне Козацтво
Станиці:
НЮ ЙОРК, НЮАРК, КЛИФТОН, ЮТИКА

— влаштовують —

дня 10-го жовтня 1971 року
о год. 12-ій вполудне
в ОСЕРЕДКУ СВ. АНДРЕЯ
(Церква-Пам'ятник), South Bound Brook, N.J.

КОЗАЦЬКЕ СВЯТО ПОКРОВИ

і 1-ий З'їзд Делеґатів і Членів УВК Області ЗСА - Схід

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
Почесний Отаман УВК ген. шт. ген. полк. Павло Шандрук; ген. хор. і Генеральний Капелян УВК Преосв. Владика Іов; ген. хор. і Капелян УВК о. Николай Вояковський; Представники: Генеральної Управи УВК, Комбатантських і Громадських Організацій.
В програмі: **Молебень у церкві, Панахида під хрестом, Спільний обід, Товариська зустріч.**
Мистецька частина при співучасти посестри **Валі Калин** і побратимів **В. Юркевича** і **С. Магмета.**
До численної участи запрошує все Громадянство

КОМІТЕТ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК
ЗАПРОШУЄ З НАГОДИ

ВІДЗНАЧЕННЯ 20-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ

всіх ЛІКАРІВ з РОДИНАМИ на

ОСІННЮ ЗУСТРІЧ

в днях 9-го і 10-го жовтня 1971 року

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ СВЯТКУВАНЬ ВЕЛИКА, БАГАТА, РІЗНОМАНІТНА МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Субота, 9-го жовтня 1971 року
Год. 9-1 дня — РЕЄСТРАЦІЯ
Год. 3:30-5 — КОНФЕРЕНЦІЯ
Год. 6:30-8 — КОКТЕЙЛ
Год. 8-9 — ВЕЧЕРЯ
Год. 9 — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА та

ЗАБАВА — Грає оркестра АМОР

Неділя, 10-го жовтня 1971 року
Год. 11 ранку — СЛУЖБА БОЖА
По обіді — ДОЗВІЛЛЯ, СПОРТОВІ ГРИ і Т. П.

- Багата програма для молоді і дітей (та опіка над дітьми)..
- Відпочинок і дозвілля в горах серед чарівної природи золотої осені на **СОЮЗІВЦІ.**
- Замовлення кімнат безпосередньо в Адміністрації Союзівки:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

ВИЙШЛА ДРУГА КНИЖКА ПИСЬМЕННИЦІ
ЛЮБОВИ КОЛЕНСЬКОЇ
— ЗБІРКА ОПОВІДАНЬ З ЖИТТЯ ЕМІҐРАЦІЇ —
під назвою

„ПАВЛІВ ТРІЮМФ"

Ціна $4.00

Книжку можна набути в
Svoboda — 83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
або у
L. Kolensky — 107 Chapman Pl., Irvington, N.J. 07111

ТРАДИЦІЙНА ЗУСТРІЧ АБСОЛЬВЕНТІВ УГА й УТГІ

— відбудеться —

в Ню Йорку, в суботу 23 жовтня 1971 р.

в приміщенні
КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА
170 Вест, 82-га вулиця
Початок о 10-ій годині ранку

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Знайомими, що 29-го вересня 1971 р. після довгої та важкої недуги, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, упокоїлася в Бозі на 92-му році життя

наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ і ТЕЩА

бл. п.
ОЛЕКСАНДРА МЕТЕЛЬСЬКА

народжена в Радивилові на Волині

ПАНАХИДА буде відслужена в неділю, 3-го жовтня 1971 р. в каплиці цвинтаря Forest Lawn, Hollywood Hills, Calif. о 6-ій год. веч.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться в понеділок, 4-го жовтня 1971 р. в каплиці цвинтаря, які відслужить о. Парох Української Православної Церкви св. Андрея в Лос Анджелес, Каліф.

В глибокому смутку:
доньки: ОЛЬГА МАЛАНЯК
ОЛЕКСАНДРА ШУСТ з мужем о. ЯРОСЛАВОМ
ЛІДА БАЛЕЙ з мужем ПЕТРОМ
Внуки та правнуки
та ближча і дальша Рідня тут і в Україні

•

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ буде відправлена в День похорону о год. 8:30 ранку в Українській Католицькій Церкві Покрови Пресв. Богородиці в Бріджпорт, Конн.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ будуть також відправлені в Українській Католицькій Церкві Благовіщення в Melrose Park, Філядельфія, Па. і в Українській Католицькій Церкві св. ап. Петра і Павла в Spring Valley, N.Y.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 28-го вересня 1971 року відійшла у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни на 59-му році життя,

наша Найдорожча
ПОДРУГА, МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
ОЛЬГА КОРЧИНСЬКА
з дому МЕЛЬНИК

ПОХОРОН в п'ятницю, 1-го жовтня 1971 року в Bridgeport, Pa.

Прибиті горем:
о. ВОЛОДИМИР КОРЧИНСЬКИЙ — муж
ЛІДІЯ ДИҐДАЛА з мужем ЮРІЄМ і дітьми — дочка
НЕЛЯ ЛЄХМАН з мужем БОГДАНОМ і дітьми — дочка
о. ВОЛОДИМИР ВЕНЕДИКТ МЕЛЬНИК, ЧСВВ — брат
ДМИТРО МЕЛЬНИК — брат в Україні
ЄВДОКІЯ ФЕДИНЯК — сестра в Україні
МАРІЯ МЕЛЬНИК — братова
МАРТА ЛЕВИЦЬКА з чоловіком о. ЯРОСЛАВОМ — братанка
АНДРІЙ МЕЛЬНИК — братанок
ТЕРЕНЯ ДАХНІВСЬКА — братаниця
о. ЄВГЕН і ЛІНА ДИҐДАЛА — свати
ПЕТРО і ЄВГЕНІЯ ЛЄХМАН — свати

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
БРАТА, ШВАГРА та ВУЙКА

сл. п.
Митрофорного Протоєрея
о. д-ра
БОГДАНА ЛИПСЬКОГО

бувшого професора Богословської Академії у Львові, протопресвитера і пароха Святомиколаївської Церкви в Торонті

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в днях 10-го і 12-го жовтня 1971 року
о год. 9-ій ранку

в церкві св. о. **НИКОЛАЯ в ТОРОНТІ;**
в церкві **УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ в ТОРОНТІ;**
в церкві св. **ЮРІЯ ПОБІДОНОСЦЯ в ЕДМОНТОН;**
в церкві св. **І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ та УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ в ПЕРЕМИШЛІ.**

Прохаємо Мирян Української Церкви помолитись за душу Покійного.

У глибокому жалю:
НАТАЛІЯ КАЧМАР — сестра з мужем, дітьми та внуками
КЛИМЕНТІЙ ЛИПСЬКИЙ — брат з дружиною і дітьми

Ділимося сумною вісткою зРіднею та Земляками-Бойками, що в дні 7-го вересня 1971 року відійшла у Вічність на 74-му році життя наша Найдорожча **МАТУСЯ і БАБУНЯ**

СВ. П.
АНАСТАСІЯ ЛУЦІВ з КРАВЦЕВИХ

Похоронена на Рідній Землі 9-го вересня 1971 року

Горем прибиті:
син — ВАСИЛЬ з дружиною ЕМІЛІЄЮ та дітьми ЛАСТІВКОЮ і ЮРОЮ
син — БОГДАН з дружиною,
доньки — ОЛЬГА, ГАННА і МАРІЙКА з мужами та діточками в Україні, с. Нижній Струтинь, Бойківщина

Прохаємо про молитви.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

Неділя, 10-го жовтня 1971 року
год. 5:30 вечора
в Бенджемін Френклін Гай Скул, при вул. Брод і Ґрін
Передпродажа квитків в крамн. „Оріон" і при касі театру

УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ — НЮ ЙОРК
у 10-річчя свого існування
виконає комічну оперу на 3 дії

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ
Музика С. ГУЛАКА-АРТЕМОВСЬКОГО

Виконавці: оперові співаки — **Л. Рейнарович, Г. Андреадіс, М. Кокольська, Б. Чаплинський, И. Головацький,** Мол. Опер. Анс., **Б. Крушельницький,** Мол. Опер. Анс., **Т. Федорович,** Драмат. актор. Камерна оркестра. **Хор Оперного Ансамблю.** Муз. кер.: **Проф. А. Берник.** Реж.: **Т. Федорович.** Танки: **О. Ґенза,** група **СУМА „Верховинці".** Концертмайстер: **Т. Левицький і В. Босий.** Декорації Оперного Ансамблю.

Відділові Урядовці! Ни висилайте самого секретаря на осінні, Організаційні Збори, в яких візьмуть участь головні урядовці та обласні організатори, але ВСІ як один прибудьте на збори ще й принесіть декілька аплікацій нових членів.

20-ий КУРІНЬ СТАРШИХ ПЛАСТУНОК „ЛІСОВІ МАВКИ" ЗАПРОШУЮТЬ НА

VI. „ЗАЧАРОВАНИЙ ВЕЧІР"

Субота, 9-го жовтня 1971 року, початок 9-та год. веч.
Park Sheraton Hotel – Skyline Suite
7th Ave. & 55th St., NEW YORK CITY • Оркестра „Темпо" • Вступ $4.60

СПОРТ

ТРИЗУБ — Н.И.. ГУНГАРІЯ 4:1 (1:1)

Філядельфія. — 26-го вересня 1971 р. Перші змагання Тризуба за мистецтво Оберліґи ДАФБ-у у Філядельфії закінчилися виграною господарів у відношенню 4:1. По майже рівнорядній грі, гості не видержали темпа гри й зовсім заслужено програли. У першій півгрі, скоро Дучілі здобув провадження, а вирівняння наступило допірва в останній хвилині, коли Тарнавський опустив мокрий м'яч, а напасник гостей забив його до порожних воріт. В другій півгрі Тризуб перепроваджив кілька гарних акцій, в яких Пуліта здобув ще двоє воріт. Вислід устаяив Нана — притомно використавши підворітне заміщання. З перебігу гри видно було, що Тризуб мав більшу теренову перевагу й змагання виграв зовсім заслужено. У нападі добре заграли Дучілі і Пуліта, а в обороні Койде і Ібанс. Назагал Тризуб має добру і вирівняну дружину і як вдержить цей склад то відіграє в цьогорічних розгривках не останню ролю.

Гарні теж були змагання резерви Тризуба, на які варто було подивитися. Закінчилися ці змагання також вислідом 4:1 у користь Тризуба. Ворота здобули Кузевич, Клим, Тампа і Білоус. Склад резерви: Н. Варварюк, І. Римарчук, Ю. Римарчук, А. Капустяк, Р. Капетела, Г. Мамга, Є. Шрайдт, Н. Кузевич, Р. Сікора, І. Клим, Н. Тампа, Р. Кари, Ю. Беф і Л. Білоус. Багато з них — це добрі змагуни, які з часом перейдуть до першої команди.

В слідуючу неділю знова господарем буде Тризуб проти Н. И. Греків. Змагання відбудуться на цім самім грищі, що останні.

УСК НЮ ЙОРК — АЙНТРАХТ С.К. 1:1 (0:1

УСК: Е. Кофі — Ю. Шмага, С. Гавран — Ю. Слободян, Р. Гемілтон, Ч. Мек Кулі — З. Ловкіс, Б. Дздзіц, В. Мфум, Б. Луцький, С. Самко (С. Коваленко, А. Гармон). Ворота: 0:1 (20 х 6) Марвик, 1:1 (85 х 6) Мфум. Судя: П. Геншов. Субота, 25-го вересня ц. р. Метрополітен Овал, Маспет, Л. Й. Глядачів: 250.

Великий брак футбольних загороджених площ у великому Ню Йорку примушує до відбуття змагань в суботи. Це негативно відбивається на участі глядачів і спричинює дружинам труднощі із складом. І так УСК мусів виступити на ключевій позиції середущого помічника без Дж. Понга, який був переобтяжений працею. Також А. Мицак, бічний дефензивний помічник, не міг грати з причини натягнутого м'яза в нозі. Брак в дружині цих двох стандартних помічників змусив офензивного помічника грати більше дефензивно і так позбавлено напад УСК-у доставою м'ячів. Переорганізовані задні формації УСК-у мали багато труднощів з нападом Айнтракту, особливо в першій половині. Крім того, обидва оборонці — Ю. Шмага і С. Гавран — не крили цілько своїх крилових, що далі спричинювали небезпечні ситуації під воротами УСК-у. Із так спричиненої ситуації Айнтракт здобув провадження після того, як Кофі блискучо оборонив стріл на ворота. Назагал УСК вигля-дав у першій півгрі немічно і незорганізовано. Зміна ситуації на користь УСК-у зайшла в останній півгодині змагань, коли Мек Кулі гігантськими зусиллями надав грі УСК-у великого офензивного надхнення. Чотири чудові корнери Слободяна в цьому періоді УСК не використав. Одначе, з п'ятого наріжника цього самого змагуна, Мфум притомно здобув заслужено вирівняння висліду. УСК продовжував гострий напад, але на здобуття переможного голя вже не стало часу. Новий набуток УСК-у — З. Ловкіс — є недвозначним підсиленням дружини.

Резерва УСК-у програла до резерви Айнтрахту 1:2. Ворота для УСК-у здобув А. Гармон.

Заслужений член УСК-у Кирило Яцук був вибраний протокольним секретарем Соутери Ню Йорк Стейт Сакер Асосієйшен.

Минулорічний чемпіон футболу Фінляндії, Кокколян Палльовейкот Рай висловив листовно бажання розіграти 20-го жовтня товариські змагання з УСКом. Ця дружина відбуде на початку жовтня футбольне турне Канади і ЗСА.

В неділю, 3-го жовтня ц. р. УСК розіграє свої чергові домашні мистецькі змагання на Метрополітан Овал проти чемпіона ЗСА — Н. И. Гота С.К. Початок змагань 3.30 по пол.

Роман Лисняк

„Чорноморська Січ"—Молфетта ФК 8:3 (5:0).

Орендж 26-го вересня.— Цими першими в сезоні, ліговими змаганнями, „Ч. Січ" успішно дебютувала в найвищій класі футболу, якою є „Мейджор Дивізія", Шейфер Ліґи Ню Джерзі, зв. теж „Велика Десятка". В грі, що в ній українські футболісти відзначилися сподіваною зіграністю, швидкістю і завзяттям, через контузію не взяв участи Вол. Каздоба і з різних причин брати Паливоди і В. Леонів.

Серію голів започаткував штопер Заремба, який вже в 3-ій хвилині з карного стрілу за руку оборонця гостей, здобув ведення 1:0. В 7-й хвилині М. Фарміґа підніс вислід до 2:0. В 10-й хвилині Лісевич, воротар „Ч. Січі" чудово оборонив свої ворота відбивши м'яч спрямований в далекий лівий кут воріт.

У 30-ій хвилині швидкий Лужняк успішно закінчив свій рейд і з сильного скісного стрілу здобув свого першого голя зустрічі—3:0. До закінчення половини вписався 17-ть річний юньйор Петро Ілич, який в 33-ій і 41-ій хвилинах здобув для „Ч. Січі" два чергових голі—5:0.

Після перерви обидві дружини продовжували швидку і більш відкриту гру, завдяки якій глядачі пережили багато емоцій і побачили ще 6-ть голів, що їх здобули обидва нападі. В 47-ій хвилині італійці, використали непорозуміння між воротарем і оборонцем господарів, і стрілили свого першого голя. В 51-ій хвилині вислід 6:1 встановив Бутенко, який з гарної подачі Ілича здобув свого першого голя. Шість хвилин пізніше італійці піднесли свої конто 6:2. Чергові голі здобули Бутенко в 73-й і Лужняк в 75-й хвилинах гри. Перед самим закінченням зустрічі італійці здобули останнього голя дня. Гра була чистою, без ніяких інцидентів, якою вправно проводив суддя Мк Інтаєр. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Паньків, Л. Вільчак, Понось, Заремба, Лужняк, М. Фарміґа, О. Фарміґа, Бутенко, Ілич і В. Вільчак.

„Чорноморська Січ" II—Маккабі" СК 4:4

В передзмагу молодші „січовики" ремісували з сильною жидівською дружиною, якою є „Маккабі" з м. Фейрлави Н. Дж. Голі для „Ч. Січі" II здобули: Ю. Кальба 2, Гой і Луків по одному. Склад „Ч. Січі" II: Дідоха, Твач, І. Гой, Кальба, Б. Басняк, Хромовський, Б. Гой, Луків, Б. Вільчак, В. Паливода, Бабій, М. Гординський, Гарасим, Баглай і Ткачук. Менаджер Василь Басняк.

Усі чергові домашні ліґові гри обидві старші футбольні дружини „Ч. Січі" відбуватимуть на площі Мадярського Горожанського Клюбу в місті Вудбрідж.

В наступну неділю обидві наші дружини мають визначені ліґові гри на виїзді з італійськими клюбами „Гарфілд Юнайтед".

О. Твардовський

З КАСТРІВСЬКОЇ КУБИ — НА СВОБОДУ

Після припинення кубинським диктатором Кастром свобідного виїзду з Куби тих кубинців, які бажають поселитися у ЗСА, минулого тижня продовжено тимчасово виїзд для додаткової кількости кубинців. На фото: старшого віком кубинського емігранта — А. Муноза виносять з літака, що привіз дальших 94 емігрантів із Куби.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 9-го ЖОВТНЯ 1971 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. На зборах обговорюватиметься справу, про приєднування членів. Проситься вірвіяти вкладки. — А. Шаран, предс., С. Островський, фін. секр. і організатор членів.

НЕДІЛЯ, 10-го ЖОВТНЯ 1971 р.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по полудні в Укр. Залі на 2-ій вул., 213 Скумекер Аве. Проситься прибути і вирівняти чл. вкладки. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.